

Мцъ маїн

Землю дѣлавъ раломъ мѣнче, даши твоемъ, егортческій класъ
принесъ Есі страданіа, въ житицахъ бѣженныхъ сюлюдаемъ.

Сиененъ оуслышалъ Есі свыше преблаженіе, гласъ, кончинъ
тебѣ извѣстѣющъ страданіа, и ликомъ мѣнкъ сочтавшій тѧ.

Твѣрдшъ показа глѣвне, супротивленіе, претерпѣлъ Есі
вернами свѣланъ, и прелести рѣшѣ всакъ союзъ.

Сатанъ оудавилъ Есі бѣжественными страстотерпче, жилами
болѣзней твоихъ: тѣмже побѣды оукрасилъ Есі василіске
мѣченіе, вѣнцемъ.

Бгородиченъ:

О ѿдѣниоющиѣ вопиѣмъ ти, гдѣ, стаси ны: ты бо Есі бѣгъ нашъ, разѣ
тебѣ иного не вѣмы.

Закониша пострадати ведомъ, беззакониющиихъ силою
Аха мѣченіе бѣгомъдре, посрамилъ Есі.

Шествовавъ дерзостнѣ стезю мѣченіа, жала сокрушилъ
Есі борца славне.

Бонзеніа твоихъ гвоздей бѣгомъдре, водруженаа, врага
борца глѣвъ до конца сокрушила.

Бгородиченъ:

Въ подобіи плоти родилъ Есі бѣце, недомыслимаго и не-
постижимаго бѣга.

Пѣснь 5. ірмосъ:

Иолитъ пролію ко гдѣ, и томъ возбѣщъ печали моѧ, гдѣко сѡлъ
даша моѧ исполнисѧ, и животъ мой аду приближисѧ, и молоца гдѣко
їѡна: ѿ тли вѣже возведенія ма.

На дре во вознесшиаго проповѣдѧ, на сѣсѣ свѣланъ былъ
Есі дреѣ: и сїе твоихъ мѣтвъ ѿдождѣни, показающи
сыро, и листвѣмъ совершеннымъ оукрашено, на оутвержденіе
благочестивыхъ василіске, и глѣвъ болѣзней твоихъ.

Разрешена тѧ плотскихъ пристрастий, беззакониине неправеди
свѣдѹтъ, и желѣзными пригвождаютъ гвозди, и долгимъ

путьемъ